

Venstre som mit Parti ogsaa nærer Ønske om at naa dertil.

Imidlertid, det kan være meget godt at sige, at dertil vil man naa, men jeg synes ikke, at Socialdemokratiet paa noget Tidspunkt har sagt, *hvorledes* de vilde naa dertil. Jeg kunde tænke mig en Vej at gaa, og jeg vil reservere mig, at det muligt kan blive nødvendigt at gaa den Vej, nemlig at forhøje Taksterne. Jeg har tidligere udtalt mig derimod, men saadan som det gaar med Statsvirksomhederne nu økonomisk set, mener jeg ikke, det kan blive ved at gaa. Imidlertid vil jeg fornøftigvis hellere og langt hellere end at gaa den Vej gennem en Forenkling af Administrationen opnaa saadanne Besparelser, saa man virkelig fik et nogenlunde tilfredsstillende Driftsresultat. Jeg var ved Finanslovens første Behandling inde paa dette Spørgsmaal og nævnte som en Ting, man mulig kunde gøre, dette, at man paa visse Sidebaner, hvor Trafikken er ringe, kunde indrette sig paa at drive disse Baner paa samme Maade som Privatbanerne, hvilket med Hensyn til Betjeningen vil sige paa en langt enklere Maade end den, hvorpaa Statsbanerne i Almindelighed drives. Som sagt, allerede den Gang var jeg inde derpaa, men det lidet tilfredsstillende Resultat, som allerede Tillægsbevillingslov og Finanslov er et Udtryk for, giver mig Grund til at fremsætte det som et stærkt Ønske, at der gøres noget paa dette Omraade.

Naar Finanslov og Tillægsbevillingslov trods alt fremtræder med et ikke alt for stort Underskud, har det altsaa som bemærket ikke sin Grund i, at Statsvirksomhederne økonomisk set gaar bedre, end man havde ventet, den Gang Finansloven blev vedtaget, tværtimod, idet der jo altsaa er et Minus paa § 2 paa 5½ Mill. Kr. Naar imidlertid Resultatet er blevet saa forholdsvis godt, som det er, har det derimod afgjort sin Grund i, at § 5, alt taget i Betragtning, har givet saa langt mere end angivet paa Finanslov og Tillægsbevillingslov til sammen, og dette ogsaa, naar man til disse Love føjer de særlige Love, som senere blev vedtaget, saa vidt jeg husker i Slutningen af April 1923, særlige Love, som jo skaffede forskellige Indtægter. Jeg skal her nævne Forlængelse af Chokoladeskatten og Restaurationskatten, Forlængelse af Luksustoldskatter, Forhøjelse af Ølskatten og yderligere Forhøjelse af visse Luksustoldskatter. Visse Poster indenfor § 5 viser jo meget betydelige Stigninger, men der er dog en enkelt Post, som igen i dette Aar viser nogen Nedgang, nemlig de direkte Skatter, idet

man her har en Nedgang fra 131½ Mill. Kr. til 125,8 Mill. Kr., altsaa en Nedgang paa 6 Mill. Kr. Paa en vis Maade et ikke helt ubetydeligt Beløb, men dog et Beløb, som ingenlunde er saa stort, som man paa et vist Tidspunkt befrygtede det vilde blive.

Med Hensyn til Arv og Gave er Forskydningen jo ikke saa stor — ja, procentvis er den i Virkeligheden langt større, men da det her alt i alt ikke drejer sig om saa store Beløb, saa er naturligvis heller ikke Forskydningen udmaalt i Millioner saa overmaade stor. Ogsaa her er der en Nedgang, nemlig fra 11 Mill. Kr. til 9 Mill. Kr. Det kunde interessere mig at høre en Udtalelse fra den højtærede Finansminister om Virkningen af Gaveloven. Jeg har nemlig den Tro, at Gaveloven finansielt set har været en Misforstaaelse, ellers forstaaer jeg ikke ret denne store Nedgang, og denne min Tro paa Gavelovens uheldige Virkninger har jeg faaet bestyrket ved Samtaler med forskellige, som jeg mener forstaaer sig paa den Ting. Jeg tror, der i høj Grad tiltrænges en vis Kontrol i dette Forhold, og det forekommer mig, at saaledes som Administrationen af denne Lov er — en Administration, som, saa vidt jeg ved, ligger udelukkende i Departementet —, er der en alt for ringe Sammenhæng mellem Skattevæsenet og Gavevæsenet. Der er jo ikke nogen Tvivl om, at man i Skattevæsenet oftere har Lejlighed til at følge Bevægelserne i Formuerne, Bevægelser, som, saa vidt jeg kan skønne, Departementet ikke har nogen Mulighed for at kunne følge. Jeg vil derfor forespørge, om den højtærede Finansminister ikke vilde finde det rimeligt, at der kom et noget intimere Samarbejde mellem Departementet og Skattevæsenet paa dette Omraade.

Bortset fra disse to Poster er der gennemgaaende en Stigning paa de forskellige Grupper indenfor § 5. For almindelige Stempelafgifter er der en Stigning fra 21½ Mill. Kr. til 25 Mill. Kr. Det, man kalder Børsskatten, er steget fra 0,8 Mill. Kr. til 2 Mill. Kr., hvilket altsaa viser, at der paa Børsen har været ikke ubetydelig Livlighed. Motorskatten, som nu i alt væsentligt gaar til Kommunerne, viser procentvis en ganske overordentlig Stigning, idet man kun har regnet med at skulle have en Indkomst af 70 000 Kr. eller saa, men nu efter Tillægsbevillingsloven venter at faa 800 000 Kr. Paa Spiritusskatten er der en Stigning fra 31 Mill. Kr. til 35 Mill. Kr., paa Ølskatten fra 23 Mill. Kr. til 26 Mill. Kr., paa Cigarex og Cigaretter fra 18 Mill. Kr. til 21 Mill. Kr., Restaurationskatten og Sukkerskat-